

## **Bắn rụng mặt trời**

Đoàn sứ giả nước Nam do hoàng giáp Ngô Kính Thần dẫn đầu, sang sứ nhà Minh, quan nhà Minh ra câu đối:

Nhật hỏa, vân yên, bạch đán thiêu tàn ngọc thỏ.

(Mặt trời là lửa, mây là khói, ban ngày đốt cháy vầng trăng).

Câu này có ý là có một thế lực hùng hậu đã dẹp tan đi thế lực yếu kém hơn. Mặt trời hiện ra thì mặt trăng mất đi. ý bóng gió là thiên triều bắt nước nhỏ phải quy phục.

Ngô Kính Thần ung dung đối lại:

Nguyệt cung, tinh đạn, hoàng hôn xạ lạc kim ô.

(Trăng làm cung, sao làm đạn, chiều tối bắn rụng mặt trời).

Câu đối lại tuyệt hay, hình tượng sắc sảo hơn, chất quật cường cũng rõ. Nghe nói, nhà Minh rất bất bình vì câu đối này, đã bắt giam sứ giả.

Câu đối này từ trước vẫn được xem là của Mạc Đĩnh Chi. Nhưng hiện nay đã tra cứu lai lịch. Lời văn được khắc trên bia đá, khắc năm 1656, tác giả văn bia là tiến sĩ Vũ Đăng Long. Theo lời bia, thì câu đối trên đây là của Ngô Kính Thần, người xã Xuân Hy, huyện Kim Hoa (nay thuộc Hà Nội). Ông Ngô Đổ Hoàng Giáp năm 1493.